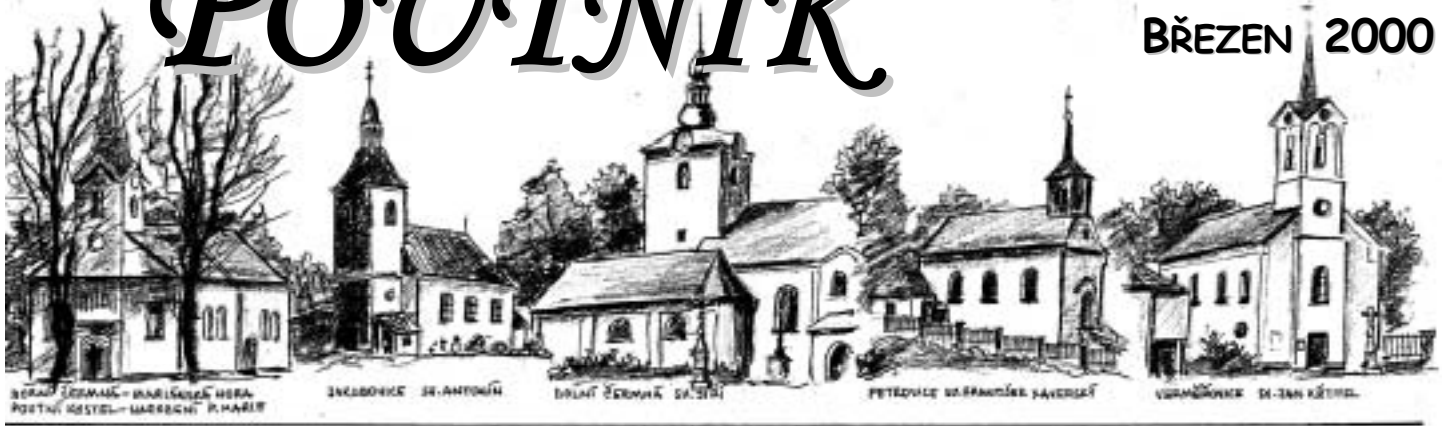

POUTNÍK

ROČNÍK IV
BŘEZEN 2000

TOLERANCÍ K POSÍLENÍ

Konstatování o nikdy nekončícím soupeření dobra a zla, tedy těch hodnot, které vycházejí z Kristova učení, a těch, která mu odporují, je klasickým příkladem tzv. "nošení dříví do lesa". Jde tedy hlavně o to, která z misek na pomyslných vahách převažuje. My sami nesčetněkrát rozhodujeme, jaké kroky právě teď nebo později provedeme a jak vychýlíme nemilosrdný jazýček.

V jednom z kázání Otce Pavla (4. neděle v mezidobí) jsme zaslechli slova o sjednocení, zdůraznění a posílení myšlenek a společenství lidí, tedy i církví vycházejících z učení Ježíše Krista. V širším slova smyslu lze za spojence v zápase považovat ostatní duchovní směry, které nejsou sektami a posilují lidského ducha v protiváze k jeho vlastnostem tvořícím překážku mezi člověkem a Bohem. Jednota ovšem neznamená násilné přesvědčování ostatních o jedinečnosti a autentičnosti jen a pouze té naší pravdy, našich názorů a myšlenek. Jednota přesněji v určitých výkladech vystihuje toleranci určitých odlišností a ideových růzností. Tyto odlišnosti pochopitelně nemohou být v zásadním rozporu se srovnávanými skutečnostmi. I první Kristovi učedníci byli lidmi různých pohledů a výkladů. Důležitou zůstává nezpochybnitelná podstata, základ, z něhož podobně jako z kmene vyrůstají jednotlivé větve v podobě např. křesťanských církví s různými přívlasky ve svých názvech. Jestliže by některý z výhonků popřel existenci a smysl kmene, odmítne sám sebe i s právem na bytí.

Jak se my, katolíci z dolnočermenské farnosti, podílíme na spoluvytváření atmosféry tolerance, upevňování a sjednocování? Tak třeba tím, že si vyložíme a vyslechneme různé pohledy vycházející z jednoho zdroje, Kristova učení, společně s členy Českobratrské církve evangelické z Horní Čermné. Určitě i tyto drobné, určitě však významné, kroky podnikané v duchu výzev biskupů a papeže Jana Pavla II. přispějí k chápání porozumění a posílení "v boji ...". Něco vytváří a něčemu dají zapomenout. Třeba i výrazu "helvit" řečenému v hanlivých souvislostech ústy "správného katolíka."

(RM)

KOLEDOVÁNÍ POD VÁNOČNÍM STROMEM

Chci touto cestou **upřímně poděkovat** všem věřícím a ostatním občanům, kteří v neděli 19.12.1999 svou účastí a finančními dary podpořili tradiční vánoční akci „Koledování pod vánočním stromem“ na náměstí v Dolní Čermné. Letošní účast občanů byla rekordní (kolem 200) a jejich štědrost byla také veliká, což je potěšitelné. V 6. týdnu byla tato akce finančně uzavřena. S radostí mohu oznámit, že tato sbírka vynesla 4 000,- Kč, z toho 3 284,60 Kč u vánočního stromu, 300,- Kč darovali občané v průběhu roku před koledováním a 415,40 Kč bylo darováno dodatečně po koledování.

Peníze byly odeslány na tyto účely:

- 500,- Kč Charitě Ostrava pro vybudování rehabilitačního a duchovního centra pro postižené v Hrabyni,
- 500,- Kč Hospicu Anežky České v Červeném Kostelci,
- 200,- Kč Farní charitě Beroun pro děti postižené válkou v Chorvatsku,
- 2 700,- Kč Nadaci Likvidace lepry Praha na léčení malomocenství ve světě,
- 100,- Kč na poštovné složenek

Při organizování charitativních akcí se stále více přesvědčuji, jak jsou naši občané, především věřící, velmi štedří a vnímaví pro potřeby svých bližních, ať žijí kdekoli - u nás i ve světě. I když nejsou z ekonomicky nejsilnějších skupin, dokáží se rozdělit. Naplňují tak slova evangelia o „vdovině haléři“. Upřímně Pán Bůh Vám zaplatí!

Můj dík, a jistě i všech přítomných účastníků koledování, patří členům dechovky pana Pavla Vašíčka, kteří jdou vždy ochotně zahrát koledy k vánočnímu stromu a také mladým křesťanům, kteří předvedli vánoční betlémskou scénku. Dechovka a scénka již nerozlučně patří k naší tradici vánoc u stromu na náměstí a jistě se líbí i těm, kteří přihlížejí.

Tradiční **charitní sbírka oděvů a potřeb se bude konat v květnu 2000**. Přesný termín sbírky bude včas oznámen v Poutníku a v Dolnočermenském zpravodaji.

za org. KDU-ČSL Vl. Jansa

ŽIVOT VE FARNOSTI

Zamýšlím-li se nad děním v naší farnosti, mám dobrý pocit a radost. Radost z toho, že Bůh je mezi námi a je středem našeho života. Je dobré, že se lidé při různých příležitostech setkávají a k sobě vzájemně přátelsky chovají. Radují se z takového způsobu života v naší farnosti. Myslím, že je u nás dobrým zvykem to malé zastavení, přivítání a pozdravení se i trochu popovídání, které bývá po bohoslužbách před kostelem. Vždyť úsměv a trocha času také přispívá ve vztazích k bližním. Nelitujeme času k zastavení se a naslouchání druhým. Naplňujeme slova sv. apoštola Pavla: „Pokud záleží na vás, mějte pokoj se všemi lidmi.“

Život v naší farnosti je bohatý. Víme, že pro děti jsou každé druhé pondělí navečer mše svaté. Tyto jsou nejkrásnějším setkáním dětí s Pánem Ježíšem. Zaznívají v nich Ježíšova slova: „Nechte maličkých přijít ke mně, neboť jejich je království nebeské.“ „Děti jsou naší budoucností, prosíme Tě, Bože, chraň je a ved’.“

I mládež, středoškoláci mají své místo ve farnosti a pravidelné pondělní vyučování náboženství. Každý druhý pátek je mše svatá pro mládež s rytmickou hudbou a zpěvy a setkání mládeže na faře.

Chci se také zmínit o setkání farnosti, které se koná jedenkrát měsíčně. Tato setkání jsou velice zajímavá a potřebná pro duchovní život každého z nás. Na programu jsou promluvy Otce Pavla a zprávy o dění ve farnosti. A sice, co se již v minulém období uskutečnilo a co se v následujícím čase připravuje. Je také možné se ptát nebo vyjádřit svůj názor. Promluvy při těchto setkáních mají témata prohlubující duchovní život, přinášejí poznání sama sebe, osvěžují a obnovují v mysli i to, co jsme někdy málo vnímali a nechali jen na povrchu, neuložili do srdce a duše. V uplynulých setkáních jsme měli možnost slyšet například: o rodinném životě, manželství, výchově dětí, svátosti smíření, výchově svědomí, potřebě duchovního vedení a o svobodě Bohem dané. Ne vše dokážu vyjmenovat. Slova Otce Pavla padají do našich srdcí, vedou nás k zamýšlení nad sebou, našim vztahem k Bohu, k bližnímu a ukazují, jak má křesťan žít.

Krátce se vracím do doby minulé, víře v Boha nepřátelské. Tehdy v mojí rodině vyrůstaly děti. Byli bychom takováto setkání potřebovali. Nebylo nám to však umožněno. Cílem ateismu bylo víru v Boha ve společnosti a ve výchově vymýtit. Bůh nás však neopustil. Měli jsme pana faráře Ptáčka. Jeho promluvy v kostele, vyučování náboženství, příklad života, modlitby a oběti pomáhaly život ve farnosti udržet. Važme si proto dnešní veliké nabídky k prohlubování našeho duchovního života. Využijme času, který je nám nabízen. Bůh nás vede. Tato setkání vidím jako velký dar, buďme za ně vděční.

„Děkujeme ti Bože, že máme kněze, kterého jsi nám poslal a že se smíme zúčastnit všeho, co nám život ve farnosti nabízí.“

(MF)

JAK JSEM NALETĚL

Předesílám, že jsem důvěřivá osoba. Požádá-li mě někdo v nouzi o něco, rád vyhovím, pokud je to v mých silách. Co se mi nestalo?

Pracujeme v pozdním létě na zahradě. Najednou k nám přiběhl udýchaný cizí člověk. Upřímně se usmívající vousáč, asi tak v mém věku, vypadal naprosto věrohodně. Představil se jako pan Šustr z farnosti Běstvina (předtím se na náměstí ptal jedné paní učitelky, kde nejbližší bydlí nějaký farník a ona jej poslala k nám). Moc mě prosil o dvě stovky na cestu domů. Přijel na návštěvu k našemu panu faráři a on nebyl doma. Přivezl ho kamarád, vysadil ho na náměstí

a on, nešťastník, si nechal veškeré doklady

i s peněženkou v autě u kamaráda, který zatím odjel. Velice spěchal. Jak zjistil, za několik minut mu měl jet autobus k vlaku. Rychle jsem běžel domů a ty dvě stovky mu ochotně půjčil. Moc mi děkoval a zaručoval se, že peníze vrátí. Zná se prý velmi dobře s naším panem farářem a až přijede domů, bude mu ihned psát a ty dvě stovky vloží pro mě do dopisu. Věrohodné, ne?

Asi za dva týdny jsem se ptal našeho pana faráře, jestli mu už náhodou nepsal jeho známý pan Šustr z Běstviny, že mi měl poslat ty dvě stovky, co jsem mu půjčil na cestu. Pan farář byl z toho samozřejmě překvapený. Žádného známého toho jména nemá a už vůbec ne v Běstvině. A tak jsem zjistil, že jsem naletěl a přišel definitivně o dvě stovky (ono to není mnoho). Ale tato situace může potkat každého z nás. Jak potom jednat?

Ono se řekne, já bych nepůjčoval, nebyl bych tak bláhový! Ale on se zaštil s naším knězem. Jak bych asi jednal já, kdybych se skutečně do takovéto situace dostal? A stát se to může. Jistě bych se také obrátil na některého věřícího v místě a poprosil v nouzi o pomoc. Záleží na tom, zda tomu člověku uvěřím a půjčím a nebo odmítnu. Co když byl ve skutečné nouzi? Neměl bych mít pak špatné svědomí? Zkuste se vžít do situace!

SLEPÝ

M. K. Bejbi

Hledaje světlo vprostřed černý noci,
plížím se tiše, tiše jako had.
Zůstal jsem sám, sám a bez pomoci.
Chtěl bych jen žít a ne žít a umírat.

Cesta však stoupá a v mlze se mi ztrácí
k oblakům vzhůru - šlapu stále dál...
Neláskou ušpiněn, drásán o bodláčí
dávno je tomu...co...naposled ses smál.

Jediné zbylo mi - utíkat v říši snění
děkovat za možnost, že mohu vůbec žít.
Změnit chci sebe - teprve pak se svět
změní,
po cestě správné chtěl bych dále jít.

A CO VY?

Prý je dobré mít dostatek humoru a smíchu, ovšem člověk je občas považován za blázna, má-li obojího dost. Totiž...

Znám jednoho, který jako by měl legrácky i po kapsách. Je to človíček šikovný na spoustu věcí a pro radost sobě i druhým píše pohádky, divadelní hry, básničky i písničky. Dokáže rozesmát nejspíš každého.

Dělá si legraci z mnoha věcí (nejvíc ze sebe), ale ne ze všeho. Když vidí nějaký problém, je schopen i ochoten ho řešit. Dobré skutky dělá jakoby mimochodem (a neumí přijímat chválu). Chválí-li ho někdo, dělá si z něho tak vytrvale psinu, že chválicího buď rozesměje nebo naštvě.

Dost smutné je, že někteří lidé jsou schopni od něho přijmout pomoc a pak se mu (samozřejmě hrdinsky - za jeho zády) vysmát.

Když jsem od jednoho mládence slyšela větu: „No jo, to je celej Bejbin...“ a viděla úšklebek (ne úsměv) na jeho tváři, měla jsem obrovskou chuť vrazit mu facku.

Jasně. Nemusí mít každý stejný názor na legraci. Co jednomu připadá správně legrační, může být pro druhého, blbá šaškárna a pro třetího dokonce něco urážlivého, ale každý by měl uznat snahu o pobavení druhých.

Osobně dávám přednost, vtipálkům, kteří myslí na to, jak pobavit druhé, než lidem strááááše důležitým s kamennou tváří i srdcem.

A co vy?

(AM)

ANTIOCHIA

„Ale někteří z nich, původem z Kypru a z Kyrény, začali po svém příchodu do Antiochie zvěstovat Pána Ježíše také pohanům. Moc Boží byla s nimi, a veliké množství lidí uvěřilo a obrátilo se k Pánu....“

...Proto se Barnabáš odebral do Tarsu, aby vyhledal Saula. A když ho našel, vzal ho s sebou do Antiochie. Pracovali spolu v tamější církvi po celý rok a vyučovali velké množství lidí, a právě v Antiochii byli učedníci poprvé nazváni křesťany.“

Sk 11, 20-21, 25-26

Antiochia není pouze město v Sýrii, není jen záležitostí dob dávno minulých. Antiochia žije i dnes, a to v podobě letní prázdninové akce.

Ve skutcích apoštolů čteme, že v Antiochii apoštolové hlásali evangelium pohanům a ti se skutečně obrátili a nechávali se pokřtít. I smyslem dnešní Antiochie je předávat radostnou zvěst lidem, kteří o ní ještě neslyšeli. Není to úkol snadný, ale měli bychom se o to pokoušet.

Jak to lze uskutečnit? Co to ta Antiochia vůbec je?

Antiochia je vlastně „misijní akce“, při které se mladí lidé (nad 16 let) snaží svědčit svým životem o víře v místech, kde se o Bohu moc neví. Bohoslovci z Olomouce, kteří tuto akci pořádají (na Moravě), vyberou vesnici, kde sice stojí kostel a prázdná, chátrající fara, ale počet účastníků nedělních bohoslužeb by se dal často spočítat na prstech jedné ruky. Ne vždy však lidé mají štěstí, aby se v jejich vesnici slavila pravidelná mše svatá.

„Naším úkolem je zasévat radost a dobro, zvěstovat Boží lásku a ukázat lidem, že se dá žít i jinak.“ Způsobů, jakým chtějí účastníci Antiochie tohoto cíle dosáhnout, je několik. Jeden z nejviditelnějších je dobrovolná a bezplatná pomoc - starším a nemocným lidem, ale i těm, kteří mají moc práce, či obecnímu úřadu. Vloni jsme např. pleli obecní chodník, který z části přes vysoký plevel ani nebyl vidět. Lidé, kteří chodili do obchodu nakupovat, se nás ptali, odkud jsme přijeli, kde jsme ubytovaní a kolik nám to vynáší. Když jsme jim řekli, že to děláme zadarmo a rádi, kroutili jen hlavou a snad tomu zpočátku ani nechtěli uvěřit. Naší odměnou nebyly bankovky, ale dobrý pocit nad vykonanou prací a naděje, že snad alespoň některé lidi to povede k zamyšlení.

Snažíme se především s lidmi navázat kontakt, nejde jen o pomoc při práci. Především starší lidé ocení i to, že si s nimi někdo povykládá.

OZNÁMENÍ

„**Krabičková sbírka**“ pro misie ve farním kostele sv. Jiří v Dolní Čermné, která byla ohlášena v listopadovém Poutníku, **stále pokračuje**. Bude ukončena po poutní neděli 30. dubna 2000.

(js)

Další náplní „Antiocháku“ je věnovat se místním dětem a mládeži. Mají totiž o prázdninách spoustu volného času a často ani nevědí, jak s ním naložit. Navázat kontakt s dětmi je docela snadné. Brzy začnou samy chodit na faru, kde se hrají nejrůznější hry, pořádají se sportovní odpoledne, výlety, hry v lese, táboráky, kolikrát horkou jehlou sestavíme i nějaké divadlo. Do některých her či divadla se snažíme zabudovat i biblické příběhy. Asi nejtěžší je získat si mládež. Podnikáme s nimi výlety, bojovky, hrajeme volejbal, fotbal, zapojujeme je do divadla,....

Samozřejmě každý den všechny naplánované akce svěřujeme Bohu. Snažíme

se žít pro druhé. Abychom dokázali šířit kolem sebe radost, musíme také někde čerpat. Proto denně začínáme společnou modlitbou a rozjímáním. Poté následuje krátká katecheze, kde se zamýšlíme např. co je to hřích? Co pro mě znamená víra, modlitba? Vzpomínám si na jeden den, kdy téma znělo „Boží láska“. Právě tu jsme během dne silně pocítili. Tříkrát denně se chodilo do kostela zvonit. Jednou jsme šli na věž se třemi dětmi. Zvoník vši silou tahal za zvon. Děti zářily štěstím, že mohou vše pozorovat v akci. Měli jsme otevřená obě okna, aby hlas zvonů a jeho poselství bylo dobře slyšet. Zrovna jsem se kochala krásným výhledem, když vtom těsně vedle mě slyším ránu. Podívám se na zem a vidím „srdce“ od zvonu. Utrhlo se.... a vletlo na jediné místo, kde nikdo nestál!

Ještě bych se ráda zmínila o zvonění. U nás ve farnosti považujeme za samozřejmost odbíjení hodin na věži. Pro lidi, kteří je slyší po x letech to může znamenat nevšední zážitek. Jedna paní celá nadšená povídala: „To je krásný, když se člověk ráno probudí a slyší bít zvony. Můžu se teď podle nich dobře orientovat. Víte, když je slyším, hned se mi udělá tak dobře.“

Navečer míváme v kostele bohoslužbu slova, růženec nebo v pátek křížovou cestu. Děcka z vesnice často ještě nechtějí jít domů, a tak chodí s námi. Mají mnoho otázek - kdo je ta socha?, kdo je ten pán na kříži?...

Jednou jsme se modlili růženec. Děti ho chtěly půjčit, prohlížely si jej ze všech stran. Druhý den dopoledne přišel na faru asi sedmiletý klučina. Ptala jsem se ho, co ráno doma podnikal. Hrdě odpověděl, že si vyráběl růženec. „A ukážeš mi ho?“ Utíkal domů, ani jsem se nenadála, už jsem držela jeho výrobek v ruce. Použil obyčejný provázek a bílý samolepící papír. Měl obvyklý tvar i křížek, jen počet a rozmístění „štítků“ byl náhodný - přesto jsem hezčí růženec neviděla. Co by asi vyráběl, kdyby se předešlý den díval na televizi?

A z takových malých radostí se skládá celá Antiochia. Její hlavní úkol spočívá také v tom, vytvořit dobré společenství. První den se na faře sjedou věřící lidičky, kteří se mezi sebou většinou vůbec neznají. Záleží tedy na každém, aby se snažil vytvořit dobré vztahy s druhými. Někteří lidé z vesnice si mysleli, že se známe již léta.

Jet na Antiochii neznamená jet na rekreaci, ale na místo, kde chci zanechat kousek svého mládí a energie, kde nechci myslet pouze na sebe.

Antiochie jsem se zúčastnila třikrát a vždy, když jsem přijela domů, připadala jsem si nesmírně obohacená a šťastná.

Antiochia je otevřená pro každého, kdo je ochoten opustit o prázdninách na dva týdny svou pohodlnou postýlku, plnou domácí ledničku a kdo si nechce svou víru nechat pouze pro sebe.

(MP)

JACÍ JSME?

(ROZHOVOR S ING. LUDMILOU MÜLLEROVOU)

➤ **Pocházíte z východních Čech z kraje, kde lidé ve většině vyznávají tradiční hodnoty. Jak jste si zvykla na Bruntálsku v kraji s vykořeněnými tradicemi?**

Naštěstí jsem do Bruntálu přišla ve svých triadvaceti letech, tedy v době, kdy člověk vidí situaci ještě růžově. Sehnat práci bylo samozřejmostí a bytovou situaci jsme tehdy také uměli řešit. Co se týká tradičních hodnot, nemyslím si, že se z Bruntálska vytratily. Hodnoty jsou uloženy v lidech, se kterými buď přicházejí, odcházejí a nebo zůstávají. A já mohu říci, že se mi v tomto kraji dařilo nacházet mnoho lidí s úctou k tradičním hodnotám a mnoho z nich se stalo mými přáteli.

➤ **Vzpomínáte si ještě na první podněty a úvahy, že byste mohla kandidovat v parlamentních volbách? Můžete popsat toto rozhodování a pokud jste měla pochybnosti, na koho jste se obrátila o radu? Kdo Vám nejvíce pomohl při předvolební kampani?**

Když dnes vzpomínám na své počáteční úvahy o kandidatuře do PS, musím se pousmát nad téměř naivními představami. Ty začaly nabírat konkrétní podobu až v roce 1996. V závěru roku 1997 jsem podstoupila vážnou operaci a najednou jsem měla čas se zastavit a zamyslet nad smyslem života, nad hodnotami i nad nerealizovatelnými sny. Snad i proto se pro mne staly předčasné parlamentní volby v roce 1998 velkou výzvou. V tomto hektickém období mi pomáhala řada lidí. Měla jsem maximální podporu rodiny, zejména manžela. Další skupinou byli přátelé a velmi si cením toho, že někdy i přes zásadně rozdílný politický postoj se dokázali pro tuto akci spojit a vytvořit velmi dobrý předvolební tým. A třetí skupinou byli straničtí kolegové nejen z Bruntálska, ale i z Opavska a Hlučínska, kteří mi byli skutečnou oporou v předvolebním klání. Z řady neznámých bratrů a sester se stali lidé blízcí, kterým důvěřuji a jichž si velmi vážím.

➤ **Jak vnímáte práci parlamentu, myslíte, že je daleko od pravdy ve veřejnosti převládající negativní obraz parlamentu? Můžete nějakým způsobem přispět k řešení problému regionu, za který jste byla zvolena?**

Práce v parlamentu se naprosto liší od představ, které o ni má veřejnost. Je to specifické prostředí, jakási nika, která žije svým životem. Toto prostředí se samozřejmě odvíjí od rozložení politických sil a musím se přiznat, že nejen mne coby nového politika zaskočila situace po volbách 1998. Vznik a existence opoziční smlouvy svým způsobem tu pravou politiku umrtvila a dala ji do jakési pomyslné svěrací kazajky. Dvě největší politické strany se zcela bezostyšně podělily o moc a funkce a ostatní

... 22 ... +146,5 ... EX ... WQ ... -12 ...
 ... VE JMĚNU OTCE I SYNA I DUCHA
 SVATĚHO ... ENTER !

menší strany dělají přihlížející tým. Snaha o opoziční politiku většinou vyznívá naprázdno a útěchou nám bývá chápavý úsměv našich kolegů z ODS a ČSSD. Z tohoto pohledu je třeba vidět i řešení problému v našem regionu, kde je velmi výrazným problémem zejména nezaměstnanost. O přidělování prostředků rozhoduje menšinová vláda. A z jejich pohledu je prioritou oblast Ostravska a Karvinska, kde je velká koncentrace pracovních sil. Proto je sem směřována většina vládních podpor včetně výhod restrukturalizace. Je však třeba podotknout, že toto ožívování nás všechny stojí mnoho miliard korun a bude trvat pět i více let. Ve stínu zájmu jsou pak okresy s menší hustotou a koncentrací pracovníků a zdá se, že všechny proklamované podpory zůstávají spíše přáním než realitou.

➤ **Z přiznání vedlejších příjmů těch disciplinovanějších poslanců parlamentu ČR vyplývá, že část těchto příjmů přijali za práci ve firmách. O jakou práci se většinou jedná?**

V souladu se zákonem jsou poslanci povinni informovat o příjmech, které nesouvisí s výkonem jejich funkce - s činností v PS. Nemohu hovořit za ostatní kolegy, ale v mém případě jsem uvedla do přehledu příjmy za rok 1998. Jednalo se o příjmy, které jsem obdržela za období červen až srpen 1998, tedy do doby než jsem ukončila všechny pracovní poměry a kdy mi byla proplacena řádná dovolená. Současně jsem ukončila i působení v dozorčích radách a do likvidace vstoupila i firma, kterou jsem spoluvlastnila. Domnívala jsem se, že práce poslance je tolik náročná, že skutečně potřebuje celého člověka, který se vedle schůzí ve Sněmovně a ve výborech setkává ve svém volebním kraji s voliči a také má čas na svoji rodinu. Při zpětném pohledu považuji toto rozhodnutí za správné. Nejsem však přesvědčena, že stejný názor na vedlejší práci poslance a přiznávání příjmu z neparlamentní práce mají všichni kolegové z Parlamentu.

➤ **Netrápí Vás skutečnost, že ač poslední vývoj na politické scéně dává za pravdu lidoveckým postojům, neumíme se před veřejností prosadit? Jak byste formulovala mediální strategii lidovců do dalších dnů?**

Odešel nám člověk - jeden z nejbližších a jeden z nejschopnějších - Josef Lux. Každý z nás cítí tu ztrátu po svém a to zejména z pohledu osobních či zprostředkovaných setkání. Mnozí o něm dnes hovoří jako o jednom z nevýraznějších politiků polistopadového období (jen tak na okraj - několik desítek let před listopadem jsme takového politika také neměli). Každopádně jsme všichni kolem něho věřili, že se vrátí nejen své rodině, ale i do naší politiky, kde jsme ho moc potřebovali. A místo něho jen kytice růží na místě, kde ve Sněmovně sedával. Ale takto chápané by to byla beznaděj a konec. Já osobně věřím, že jeho pomoc bude přicházet odjinud a že ji všichni lidovci budeme potřebovat.

➤ **Prosíme o Váš názor na iniciativu „IMPULS 99“ a „Děkujeme, odejděte!“**

Já osobně tuto občanskou iniciativu velmi vítám a očekávám, že pomůže rozhybat to, o co se politické strany již více než rok snaží (některé opravdu a jiné na oko). Tlak, který je vyvíjen zespodu, by snad mohl být výrazným signálem jak pro ODS tak pro ČSSD, aby byla zrušena opoziční smlouva. Pokud by obě zmíněné občanské iniciativy dosáhly tohoto cíle nebo k němu přispěly, pak je považuji za velmi významné. Pokud se objevují úvahy na vznik nové politické strany, myslím si, že k tomu je především zapotřebí peněz a konkrétního programu. To obojí asi zatím schází a proto to považuji za jakýsi politický hazard.

(Výtah z regionálního zpravodaje HALO)

KALENDÁŘ

Pá 3.3. – 19.30 hod.	6. Maškarní bál v sále hotelu „U DUBU“ v Jablonném nad Orlicí
Ne 5.3. – 18.00 hod. 6.3. – 19.3.	Letohrad romantický – výstava fotografií Pavla Kuneše Městské museum v Letohradě
Út 7.3. – 19.30 hod.	VEST POCKET REVUE – hra o třech dějstvích s hudbou J. Ježka Hrají, zpívají a tančí studenti lanškrounského gymnázia - Dům kultury v Letohradě
Čt 9.3. – 19.30 hod.	HOP TROP dvacetiletý – koncert skupiny Hop Trop v sále lanškrounského zámku
Út 14.3. – 19.30 hod.	Akordeonový koncert Václava Soubusty v sále lanškrounského zámku
Čt 16.3. – 19.30 hod.	Odhoranka Letohrad – koncert k 80.výročí založení dechového orchestru v Letohradě, hostem pořadu bude imitátor Václav Faltus - Dům Kultury v Letohradě
Ne 19.3. – 14.00 hod.	Nápad myšky Terezky aneb o zlé koze – divadlo M. Kopeckého ml. – nedělní představení pro rodiče s dětmi v sále lanškrounského zámku
Pá 24.3. – 19.30 hod.	Zpívám a to mi stačí – Ta naše písnička česká – v lidové operetě – účinkují herci Slezského divadla v Opavě. Sál kina v Jablonném nad Orlicí
So 25.3 – 7.30 hod.	Obnova manželských slibů - Farní kostel sv. Jiří v Dolní Čermné
Út 28.3. – 19.30 hod.	Jiří Krampol – životní příběhy Jiřího Krampola - Dům kultury v Letohradě
Út 28.3. – 19.30 hod.	Jarní koncert Big Bandu ZUŠ J. Pravečka Lanškroun v sále lanškrounského zámku
Pá 31.3. – 17.00 hod.	Princezna Rozmařilka – Animo Žamberk - v sále kina v Jablonném nad Orlicí

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Březen 2000					
5.3.	Ne	9. neděle v mezidobí	7.30	Müllerovi 177	
			10.30	Blažkovi 242	
8.3.	St	Popeleční středa	18.00	p. Šimková 98	
12.3.	Ne	1. neděle postní	7.30	Svobodovi 252	
			10.30	Applovi 100	
19.3.	Ne	2. neděle postní	7.30	Nastoupilovi 303	
			10.30	Kunertovi 12	
20.3.	Po	Slavnost sv. Josefa	18.00	Pecháčkovi 207	
25.3.	So	Slavnost Zvěstování Páně	7.30	p. Müllerová 87	
26.3.	Ne	3. neděle postní	7.30	Pecháčkovi 330	
			10.30	Kužílkovi 202	
Duben 2000					
2.4.	Ne	4. neděle postní	7.30	Formánkovi 202	
			10.30	Macháčkovi 180	
9.4.	Ne	5. neděle postní	7.30	Marešovi 264	
			10.30	Menclovi 193	
16.4.	Ne	Květná neděle	7.30	Zpěvákovi 195	
			10.30	Marešovi 172	
20.4.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	Formánkovi 83	
21.4.	Pá	Velký pátek	18.00	Bláhovi 457	
23.4.	Ne	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7.30	p. Faltusová 128	
			10.30	Němečkoví 170	
24.4.	Po	Pondělí velikonoční	7.30	Faltusovi 128	
30.4.	Ne	2. neděle velikonoční	7.30	Langrovi 173	
			10.00	p. Mikulová 162	

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V březnu oslaví:

1. 3.	70 let	paní Marie Křivohlávková	z Dolní Čermné č. 262
2. 3.	60 let	pan Bohumil Čada, senátor	rodák z Verměřovic
13. 3.	76 let	paní Miluška Bednářová	z Petrovic č. 34
17. 3.	80 let	paní Marie Šedajová	z Verměřovic č. 126
20. 3.	76 let	paní Věra Mlynářová	z Verměřovic č. 31
23. 3.	80 let	pan Ladislav Svoboda	z Dolní Čermné č. 255
29. 3.	70 let	paní Marie Pecháčková	z Dolní Čermné č. 36
29. 3.	65 let	paní Markéta Faltejsková	z Dolní Čermné č. 154
30. 3.	55 let	pan Petr Kylar	rodák z Dolní Čermné

*Všem oslavencům srdečně blahopřejeme
a vyprošujeme Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.*

Byla pokřtěna a stala se členem Kristovy církve:

na Mariánské Hoře 27. 2. 2000 Bernadeta Maříková z Verměřovic

*Rodičům pokřtěné Bernadety rádi blahopřejeme
a vyprošujeme všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu obou jejich dětí.*

Křesťansky jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích 28. 1. 2000 s paní Marií Motlovou z Verměřovic
v Dolní Čermné 15. 2. 2000 s paní Marií Faltejskovou z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovujeme křesťanskou účast na jejich zármutku.

Otec Pavel

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Poslušnost

Častokrát už každý z vás slyšel doma napomenutí rodičů k poslušnosti. Jak se vám někdy nechce „slyšet“, že si máte jít napsat úkoly, připravit učebnice nebo třeba pomoci s přípravou večeře, utřít nádobí a nebo prostě jenom přestat pošťuchovat své sourozence. Uši jako by byly hluché a neposlouchají. A pak slyšíte od rodičů věty, že neumíte poslechnout a že se vám všechno musí říkat třikrát. Občas vás napadne, že místo poslouchání odejdete vedle do pokoje nebo ven, v domněnku, že tomu uniknete. Ale útek pomůže jen na chvíli. Vždyť maminka vás po chvíli zavolá a svůj úkol splnit musíte. Navíc jsou rodiče z vaší neposlušnosti smutní.

My si teď povíme jeden příběh ze Starého zákona o člověku, který také nechtěl poslechnout, dokonce samotného Pána Boha, a myslel si, že se před ním schová.

Jednoho dne pravil Bůh proroku Jonášovi, aby se vypravil do města Ninive a vyřídil tam králi i lidu poselství, že mají litovat svých zlých skutků a změnit svůj špatný život, jinak budou potrestáni.

Jonášovi se ale vůbec do takové dálky nechtělo. V Ninive, hlavním městě rozsáhlé asyrské říše, byli lidé velice krutí a nemilosrdní. Jonáš nesnesl pomyslení, že by se tito lidé obrátili a Bůh by jim odpustil trest, který zasluhují. Neposlechl tedy a vydal se co nejdál od Ninive - a od Boha. V přístavu nastoupil na loď, která se plavila do velice vzdálené země. Hned po vyplutí unaven usnul. Probudili ho až vyděšení námořníci. Jejich loď se v hroznou bouři skoro potápěla. Plni úzkosti naléhali na Jonáše, aby řekl, kdo je a co provedl, že jsou v takovém neštěstí. Jonáš přiznal, že je prorok, že uctívá Boha, ale že neposlechl jeho příkázání a utíká od něho. Přes veškerou dobrotu a modlitby námořníků musel být Jonáš vhozen do moře. Bouře se okamžitě utišila a celá posádka se v bázni modlila k Jonášovu Bohu. Jonáš se také obrátil k Bohu a prosil o pomoc. Ta přišla v podobě veliké ryby, v jejíchž útrobách Jonáš doputoval až ke břehu. Teď už Jonáš Boží příkaz, aby šel do Ninive, poslechl.

Velikost města mu vyrazila dech. Procházel jím tři dny a kázal o Bohu a o tom, aby lidé litovali všech svých vin a změnili se. Všichni se obrátili a prosili Boha za odpuštění. Bůh měl z toho velikou radost.

Zkusíme se zamyslet, jak jsme na tom s poslušností my? Nedalo by se třeba něco vylepšit?

Pak pomozte Jonášovi najít nejkratší cestu do Ninive a vyznačte si také tu, kterou skutečně šel. (Musíte projet s lodí bouři a pak s pomocí ryby dále).

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

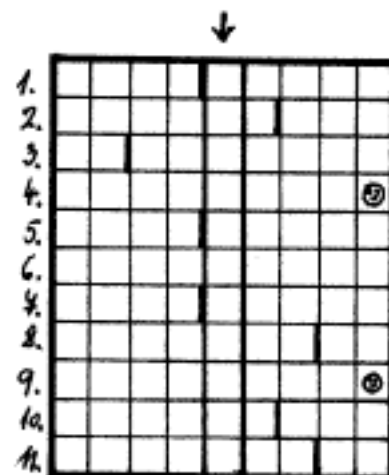
Ještě se trochu vrátíme k měsíci lednu, v němž proběhly dvě trochu odlišné bohoslužby. Jejich cílem bylo prohloubit a posílit jednotu křesťanů. Tato snaha je označována slovem -----, které je řešením dnešní křížovky.

Legenda:

1. Noemova loď → země, kam utekl Josef s rodinou z Betléma
2. Ovoce ze zapovězeného stromu → Adamova žena
3. Latinsky spojka a → patřící prvnímu králi Izraele
4. Moře, kterým provedl Mojžíš Izraelce
5. Konec modlitby → židovské dívčí jméno (také název jedné knihy v Bibli)
6. Velké oslavy
7. Jeden z obětních darů při mši sv. → Abrahám obětoval svého syna...
8. První kniha Mojžíšova → zkráceně označení Starého zákona
9. Král Izraele (syn Davidův)
10. Autor evangelia → římsky číslo 2001
11. Žena, která se vdává → latinsky označení letopočtu

Řešení z minulého Poutníka:

Králíky, Hradec Králové, Libice nad Cidlinou, Praha, Velehrad, Řím, Svátá země.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

8. neděle v mezidobí
27. února 2000
10. týden / 2000

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

28. února -	pondělí	8. týdne v liturgickém mezidobí 18.00 Dolní Čermná - ke cti a chvále svatého Kryštofa
29. února -	úterý	8. týdne v liturgickém mezidobí
1. března -	středa	8. týdne v liturgickém mezidobí 18.00 Dolní Čermná - na dobrý úmysl
2. března -	čtvrtek	8. týdne v liturgickém mezidobí 6.45 Dolní Čermná - za Ladislava Vacka a oboje rodiče 18.00 Verměřovice - na úmysl dárce
3. března -	pátek	8. týdne v liturgickém mezidobí 1. pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsv. Srdce Ježíšova 18.00 Dolní Čermná - na poděkování za dar života
4. března -	sobota	8. týdne v liturgickém mezidobí - první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného Srdce Panny Marie 7.30 Dolní Čermná - za Aloise Souška, rodiče a zemřelé sourozence 17.00 Petrovice - za zemřelé z rodiny Antonína Junka

5. března - neděle - 9. v liturgickém mezidobí

Dolní Čermná -	7.30 h. -	za farníky
Verměřovice -	9.00 h. -	za Josefa Mlynáře a syna
Dolní Čermná -	10.30 h. -	za rodinu Mannlovu

Po skončení této mše svaté proběhne ve farním kostele výstav Nejsvětější svátosti oltární a to do 16.00 h., kdy se uskuteční společná adorace, zakončená svátostným požehnáním.

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít :

<u>ve farním kostele:</u>	středa	od 16.00 - do 17.55 h.
	pátek	od 15.00 - do 17.55 h.
	v ostatní dny	vždy 30 minut před začátkem mše svaté
<u>ve Verměřovicích:</u>	čtvrtek	od 15.00 - do 17.55 h.

Duchovní správce upozorňuje na akce ve farnosti:

<u>akce</u>	<u>den</u>	<u>čas</u>	<u>místo</u>
zkouška zpěvu dětí	pondělí 28. 2.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí 28. 2.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	pondělí 28. 2.	19.15 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva nemocných a starších farníků před 1. pátkem	čtvrtek 2. 3.	dopoledne	Dolní Čermná
zkouška rytmického zpěvu mládeže	pátek 3. 3.	dopoledne	Dolní Čermná a Petrovice
zkouška zpěvu chrámového sboru	pátek 3. 3.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
	pátek 3. 3.	19.00 h.	fara Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, BŘEZEN 2000

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 5. března 2000, Poutník vyjde 26. března 2000

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.